

בש"פ 4870/22 - מדינת ישראל נגד מרדכי יאיר חסין, זלמן ניאמצ'יק

בבית המשפט העליון

בש"פ 4870/22

לפני:

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. מרדכי יאיר חסין
2. זלמן ניאמצ'יק

המבקשת להצטרף כידידת בית
המשפט:

לשכת עורכי הדין בישראל

בקשה (שמונה עשרה) להארכת מעצרו של המשיב 1
ולהארכת מעצרו של המשיב 2 בפיקוח אלקטרוני לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריכי הישיבות:

כ"ו בתמוז התשפ"ב (25.7.2022),
ה' באב התשפ"ב (2.8.2022)

בשם המבקשת:

עו"ד עמרי כהן; עו"ד עודד ציון; עו"ד יוסי קורצברג;
עו"ד ארז ריכטנברג

בשם המשיב 1:

עו"ד רצון דרחי, עו"ד שרון זלינגר, עו"ד מירי פרידמן,
עו"ד ישראל קליין

בשם המשיב 2:

עו"ד רצון דרחי

בשם המבקשת להצטרף:

עו"ד אסתר בר ציון, עו"ד ליאת בכור

החלטה בעניינו של המשיב 1

1. בפני בקשה שמונה-עשרה במספרה להארכת מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 27.7.2022 למשך תשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 48914-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.
 2. למען שלמות התמונה יצוין כבר בפתח הדברים כי הבקשה הוגשה מלכתחילה גם בעניינו של המשיב 2, וביחס אליו הוריתי ביום 1.8.2022, בהחלטה נפרדת, על הארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, כמבוקש.
- רקע עובדתי והליכים קודמים
3. העובדות הצריכות לעניין פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה, לרבות בבש"פ 493/22 (השופט ע' פוגלמן) ובבש"פ 3584/22 (השופטת ע' ברון). על כן, בשלב זה אתאר את עיקרי הדברים בלבד. בתמצית, ביום 21.8.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב וחמישה נאשמים נוספים. כתב האישום כולל עשרה אישומים, הנסבים על עבירות חמורות שבוצעו על רקע סכסוך עברייני. מאז תוקן כתב האישום שבע פעמים. כתב האישום המתוקן מייחס למשיב (הוא הנאשם 3 בכתב האישום), בין היתר, עבירות רצח, קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), ועבירות נשק (ייצור והחזקה).
 4. המשיב נעצר ביום 2.8.2016. בעת מעצרו בגין כתב האישום הנוכחי, היה המשיב נתון במעצר במסגרת הליך אחר, שבו הורשע ונידון לחמש שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו. יוער כבר עתה, כי המשיב סיים לרצות את מאסרו זה בחודש יוני 2020.
 5. בד בבד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה להארכת מעצרו של המשיב (והנאשמים האחרים) עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, וכי מעשיו מקימים עילת מעצר - הן בשל מסוכנותו והן בשל החשש לשיבוש מהלכי משפט מצדו. עוד פורט בבקשה עברו הפלילי של המשיב. באי-כוח המשיב הסכימו לקיומו של ניצוץ ראיתי והמשיב נעצר עד להחלטה אחרת. הדיון נדחה מספר פעמים לצורך הסדרת ייצוגם של כל הנאשמים בכתב האישום והעברת מלוא חומר החקירה לידי סניגוריהם.
 6. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 22.5.2017 הסכימו באי-כוחו של המשיב למעצרו עד תום ההליכים, בכפוף לאפשרות להגיש בעתיד בקשה לעיון חוזר. מאז הוארך מעצרו של המשיב מעת לעת על-ידי בית משפט זה, בהתאם לבקשות קודמות שהוגשו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים.
 7. ביום 23.6.2021 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר. במסגרת זו, ובהיעדר התנגדות מצד המדינה, בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. במסגרת תסקיר המעצר מיום 25.11.2021 התרשם שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהלות אלימה מצדו של המשיב הוא גבוה, וכי אם יבצע עבירות אלימות, דרגת חומרתה תהיה גבוהה אף היא. עוד העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להפרת תנאים מגבילים והמשך קיום קשרים שוליים, ככל שבית המשפט יורה על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. לבסוף צוין כי המפקחים המוצעים מקרב בני משפחתו לא יוכלו להציב גבולות עבורו ויתקשו לזהות מצבי סיכון. לפיכך, וחרף הידרדרות שחלה במצבו הבריאותי של המשיב, שירות המבחן לא סבר כי יש להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

8. לאחר שהתקיימו מספר דיונים בבקשה לעיון חוזר, ביום 18.1.2022 בית המשפט המחוזי הורה על העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי של שלושה מפקחים בו-זמנית. ערר שהוגש על כך לבית משפט זה התקבל ביום 6.2.2022 (בש"פ 493/22 הנזכר) והמשיב נותר במעצר מאחורי סורג ובריח. בהחלטה זו נקבע, כי אין צורך להכביר מילים בדבר מסוכנותו הרבה של המשיב, המצויה ברף הגבוה ביותר. עוד נקבע כי לבד מהעבירות החמורות המיוחסות לו בכתב האישום ועברו הפלילי המכביד, מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מהחומר המודיעיני שהוצג בפני בית המשפט במעמד צד אחד, מהגשת כתבי אישום נוספים נגדו לאחרונה, וכן מהתרשמותו של שירות המבחן באשר לסיכון שקיים להפרת התנאים המגבילים מצדו ככל שיועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני. לבסוף צוין, כי יש הצדקה להבחין בין המשיב לבין יתר הנאשמים בפרשה, שהועברו כולם למעצר בפיקוח אלקטרוני, בשל כך שהחלטת המעצר בעניינו לא הובילה לשלילת חירותו עד לחודש יוני 2020, לנוכח העובדה שהיה נתון עד אותה עת במעצר ולאחר מכן במאסר בשל הליך אחר.

9. ביום 10.5.2022 הגיש המשיב לבית המשפט המחוזי בקשה נוספת לעיון חוזר, ובמסגרתה נטען כי חלה החמרה במצבו הרפואי, המפחיתה באופן משמעותי את מסוכנותו. ביום 17.5.2022 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, בקבעו כי אמנם אין ספק שמצבו הרפואי מצריך ניתוח בתקופת הזמן הקרובה, אך אין בכך כדי להסיט את נקודת האיזון לעבר העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. ערר שהוגש על כך לבית משפט זה נדחה ביום 9.6.2022 (בש"פ 3584/22 הנזכר). גם בשלב זה נקבע כי מסוכנותו הרבה של המשיב היא מובהקת, וכי מצבו הרפואי אינו מאיין אותה. בהחלטה הודגש כי מסוכנות זו אינה נגזרת רק מיכולתו הפיזית של המשיב לבצע פעולות כאלה ואחרות, אלא גם מהיקף הקשרים שהוא מקיים עם העולם העברייני, שעלולים להתעצם עם שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, צוין גם עתה כי מוצדק לאבחן את עניינו של המשיב מעניינם של הנאשמים האחרים שהועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני, לנוכח הפגיעה הפחותה בחירותו (בהתחשב בתקופת המאסר שלו שחפפה חלק לא מבוטל מתקופת המעצר בפרשה הנוכחית). לבסוף צוין כי המידע המודיעיני שהוצג במעמד צד אחד מלמד על מסוכנות גבוהה במבט הצופה פני עתיד, אשר אינה מאפשרת לשנות מסטטוס המעצר, וכי נתון זה מכריע את הכף.

10. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, כפי שתואר בבקשה בפני, וכפי שפירטתי בהחלטה בעניינו של המשיב 2, ביום 15.5.2022 תמה פרשת התביעה וביום 26.6.2022 החלה פרשת ההגנה. עד כה התקיימו בתיק 126 דיוני הוכחות. דיון ההוכחות הבא קבוע ליום 11.9.2022, ולעת הזו קבועים שמונה דיוני הוכחות נוספים, האחרון שבהם ביום 4.12.2022. עוד צוין בבקשה, כי באי-כוחם של הנאשמים בפרשה מסרו שלהערכתם יוזמנו להעיד כעשרים עדי הגנה מלבד הנאשמים.

טענות הצדדים

11. בבקשה טוענת המדינה כי המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב נלמדת מהעבירות החמורות ביותר המיוחסות לו, וכי זו לא פחתה על אף חלוף הזמן מאז ביצוע הנטען של העבירות. עוד טוענת המדינה כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מעברו הפלילי המכביד, הכולל מספר הרשעות בגין אף ריצה עונשי מאסר בפועל, וכן מתסקיר שירות המבחן בעניינו. המדינה טוענת, כי כתב האישום הוגש אמנם לפני כמעט שש שנים, אך לא ניתן לזקוף את התמשכות ההליך לחובתה של התביעה, שכן מדובר בתיק מורכב, הכולל מספר רב של אישומים, ואשר הצריך מטבע הדברים את שמיעתם של מאות עדי תביעה, בכללם גם שני עדי מדינה. המדינה מודה אמנם כי בתקופת המעצר הקרובה לא יסתיימו דיוני ההוכחות, אך לטענתה "סופו של שלב ההוכחות נראה באופק".

12. ביום 18.7.2022 הגישה לשכת עורכי הדין (להלן: הלשכה) בקשה להצטרף להליך במעמד של ידד בית המשפט. בעיקרו של דבר, נטען בבקשה כי ההכרעה בשאלת מעצרו של נאשם על בסיס מידע מודיעיני אשר מוצג לבית המשפט במעמד צד אחד בלבד, מעוררת שאלות מהותיות בקשר עם זכויות חוקתיות של נאשמים הנתונים במעצר. בו ביום הגיש בא-כוחו של המשיב בקשה להעברת הדיון למותב תלתא.

13. ביום 25.7.2022 קיימתי דיון בבקשה להארכת המעצר. בדיון נשמעו טענות הצדדים, לרבות באות-כוח הלשכה, והובהר כי החלטה באשר להצדקה להעברת הדיון להרכב תלתא או לצירופה של הלשכה כצד להליך תתקבל בהמשך.

14. באי-כוחו של המשיב התנגדו להארכת מעצרו מאחורי סורג ובריאח וטענו כי בשלה העת להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני. הטענות הועלו הן במישור העקרוני שעניינו היקף השימוש בחומר מודיעיני בהליכים של הארכת מעצר והן במישור הקונקרטי של המשיב עצמו. במישור העקרוני, נטען כי יש קושי בכך שהחלטה האחרונה שניתנה בעניינו של המשיב בבש"פ 3584/22 לא רק שהסתמכה על חומר מודיעיני, אלא התייחסה אליו כשיקול המכריע את הכף. במישור הקונקרטי, באי-כוחו של המשיב הדגישו כי יתר הנאשמים בפרשה הועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני זה מכבר, וכי הגם שאף בעניינם הייתה המלצה שלילית של שירות המבחן, עד כה לא נרשמו הפרות של תנאי המעצר. לשיטתם יש ללמוד מכך גזירה שווה גם לעניינו של המשיב. באי-כוחו של המשיב הדגישו עוד את מצבו הבריאותי המורכב, וכן ציינו כי משפטו צפוי להתנהל עוד משך זמן רב.

15. באות-כוחה של הלשכה טענו כי יש מקום לצרפה להליך כדי להידרש למכלול ההיבטים של שימוש בחומר מודיעיני בהליכי מעצר. הלשכה טענה עוד כי אין בנמצא נוהל מסודר להגשת חומר מודיעיני לעיונו של בית המשפט במסגרת דיון בבקשות להארכת מעצר, וכי מדובר ב"יצור כלאיים ללא כל הצדקה נורמטיבית". עוד נטען כי הגם שנקבע בבש"פ 58/10 מדינת ישראל נ' פלוני (8.1.2010) (להלן: בש"פ 58/10) כי ניתן יהיה להגיש חומר מודיעיני במעמד צד אחד במקרים חריגים, מתעורר חשש להרחבת השימוש בכלי זה על-ידי המדינה, ודבר זה מקשה מאוד על הצגת טיעון סדור מצד סניגורים. בקשר לכך הודגש, כי הצגת מידע מודיעיני אשר מהותו ואף זהות מוסרו אינם ידועים לסניגוריה, מותירה אותה בפני שוקת שבורה, ללא יכולת להתעמת עם המידע הנמסר או להפריכו, וממילא גם להוכיח כי בכוחה של חלופת המעצר העומדת על הפרק לאיין את המסוכנות הנטענת. בסיכומם של דברים, טענתה של הלשכה היא כי יש לקבוע כללים ברורים באשר לאופן השימוש במידע מודיעיני בהליך המעצר, ובכלל זה לבחון קריטריונים כגון סוג המידע ומקורו, מהימנותו, מועד קבלתו, נחיצותו לצורך ההכרעה בהליך, קבלת אישור פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות להציגו ועוד.

16. מנגד, בא-כוחה של המדינה שב על הטענות כפי שהועלו בבקשה להארכת המעצר, והדגיש כי מסוכנותו הרבה של המשיב מצדיקה להותירו במעצר מאחורי סורג ובריאח. אשר להגשתו של חומר מודיעיני לעיונו של בית המשפט, נטען כי זו נעשתה בהתאם להנחיית פרקליט המדינה מספר 5.15 מיום 18.10.2017 שכותרתה "הגשת ראיות חסויות בהליך המעצר עד תום ההליכים". בהתאם להנחיה זו, תובע רשאי במקרים חריגים להגיש ראיות חסויות לעיונו של בית המשפט לצורך הוכחת עילת המעצר או לצורך בחינה של חלופה מוצעת, וזאת באישור פרקליט המחוז או משנהו או ראש יחידת התביעות או משנהו, ובהתקיים שלושה תנאים מצטברים: ראשית, כי יש בראיה החסויה כדי להשליך באופן ממשי על תוצאת ההליך, למשל אם היא כוללת מידע על כוונתו של נאשם להימלט מן הארץ או להצטייד בנשק כדי לפגוע באדם. שנית, כי קיימת מניעה שבדין למסור את הראיה לנאשם או לסניגורו או כי קיים אינטרס ציבורי משמעותי שלא לעשות כן. שלישית, כי מדובר בראיה חסויה אמינה. עוד צוין בהנחיה האמורה כי במקרה שניתן לעשות כן, והדבר אינו סותר את האינטרס הציבורי, יימסר לנאשם או לסניגורו תיאור מסוים וחלקי של הראיה החסויה. בא-כוחה של המדינה ציין עוד כי

מאז ההחלטה בבש"פ 58/10 ניתנו בסך הכל 14 החלטות שבהן התייחס בית המשפט לחומר מודיעיני שהוצג לו במעמד צד אחד, ועל כן אין לטענתה של הלשכה באשר להרחבת השימוש בכלי זה על מה שתסמוך.

17. במהלך הדיון הוגש לעיוני במעמד צד אחד החומר המודיעיני בעניינו של המשיב, שמטבע הדברים לא ניתן לפרט. על-פי הפראפרזה הגלויה שנמסרה בשלב זה, בידי משטרת ישראל מצוי מידע המלמד על חבירתו של המשיב לקואליציות עברייניות ועל פוטנציאל לקיומם של סכסוכים אלימים.

18. בתום הדיון הוריתי על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

19. לאחר שעיינתי בחומר המודיעיני, סברתי כי יש מקום לקבל הבהרות ביחס אליו. על כן הוריתי על קיום דיון המשך בעניינו של המשיב בלבד. הדיון התקיים בפני ביום 2.8.2022. בפתח הדיון שמעתי טיעון נוסף מצד באי-כוחו של המשיב, אשר הדגישו את הקושי הכרוך בעיון בחומר מודיעיני במעמד צד אחד, ועמדו על החשיבות הנודעת לכך שבית המשפט יציג שאלות הנוגעות למקורותיו ולאמינותם. לאחר מכן התקיים גם דיון במעמד צד אחד שבו הוצגו לבאי-כוחה של המדינה שאלות ביחס לאופיו של המידע המודיעיני, היקפו, מקורו ותיארוכו.

20. לאחר שהצגתי שאלות לבאי-כוח המדינה ולבעלי התפקידים בתחום המודיעין מטעם המשטרה ושירות בתי הסוהר שהתייצבו לדיון, הבהרתי את התרשמותי שהפראפרזה המקורית שהוצגה לעיון סניגוריו של המשיב לא שיקפה במידת ההרחבה הדרושה את תוכן המידע, אף בשים לב למגבלות החלות על הכנת פראפרזה מסוג זה. לפיכך, בהמלצתי, בהמשכו של הדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים, הצהירו באי-כוחה של המדינה לפרוטוקול את הפראפרזה הבאה: "נכון לסיום המחצית הראשונה של שנת 2022 למשיב מעורבות בסכסוכים אלימים, במסגרתם כוונות פגיעה באחרים ובו. המידע מבוסס על מספר מקורות אמינים. להערכת גורמי המקצוע, המידעים מגיעים באופן בלתי תלוי, גם מהמשטרה וגם משירות בתי הסוהר". בעקבות הצהרה זו, נחה דעתי כי הפראפרזה העדכנית, בשונה מזו המקורית, משקפת את המידע שהוצג בצורה ראויה.

21. לאחר הצגת הפראפרזה העדכנית, השלימו באי-כוחו של המשיב את טענותיהם. בין השאר, הם ציינו כי בקבלת ההחלטה אין מקום להתחשב בסיכון הנשקף כלפי המשיב, להבדיל מאשר במסוכנות העולה ממנו. בעניין זה הם ביקשו ללמוד גזירה שווה מפסק הדין שניתן ברע"ב 1981/22 פלוני נ' מדינת ישראל (13.7.2022) (להלן: רע"ב 1981/22), ועסק בשאלה האם ועדת שחרורים הדנה בבקשתו של אסיר לשחרור מוקדם רשאית להתחשב בסיכון הנשקף לציבור כתוצאה משחרורו, כאשר מהאסיר עצמו לא נשקפת מסוכנות. כמו כן נטען כי על בית המשפט להתחשב רק בחומר מודיעיני בעל משקל רב, וכי ראוי לקבוע מבחן משפטי ברור לעניין זה.

דיון והכרעה

22. כידוע, בדונו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי, ובמסגרת זו עליו לשקול את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, חלוף הזמן מאז מעצרו, קצב ניהול ההליך העיקרי והסיבות להתמשכותו, קיומו של חשש לשיבוש הליכי משפט וקיומה של חלופת מעצר שביכולתה לתת מענה לעילות המעצר (ראו למשל: בש"פ 10055/17

מדינת ישראל נ' כולי, פסקה 10 (1.1.2018); בש"פ 6517/21 מדינת ישראל נ' אלצנע, פסקה 6 (14.10.2021)). במקרה דנן, לאחר שעינתי בבקשה על נספחיה הרבים, שמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה ובטיעון הכתוב שהוגשו במהלך הדיונים, באתי לכלל מסקנה כי במכלול הנסיבות יש לקבל את הבקשה. אבאר את נימוקי לכך.

23. אפתח בכך שלא מצאתי כי המקרה שבפנינו מעורר שאלה עקרונית בכל הנוגע לשימוש בחומר מודיעיני, להבדיל מאשר שאלות יישומיות. מטעם זה לא ראיתי להעביר את התיק להרכב שלושה, ואף לא לצרף את הלשכה במעמד של ידיד בית המשפט, מעבר לעיון בטענותיה כפי שהוצגו. בית משפט זה כבר הבהיר לפני שנים רבות כי במקרים חריגים, במסגרת בחינת עילות המעצר של מסוכנות או חשש לשיבוש, יוכל בית המשפט הדן בהליך המעצר לבחון גם חומר חסוי המוגש לעיונו במעמד צד אחד (ראו, בין היתר: בש"פ 597/93 מדינת ישראל נ' אבוטבול, פ"ד מז(1) 340 (1993); בש"פ 58/10; בש"פ 2620/17 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.3.2017); בש"פ 7243/18 לייפר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14 (21.10.2018)). כפי שצינתי בעבר, מדובר בכלי שיש לעשות בו שימוש במשורה, למשל במקרים שבהם קיים חשש להימלטות מן הדין, לשיבוש הליכי משפט או לביצוע עבירות נוספות תוך כדי תקופת המעצר (ראו: בש"פ 8811/16 אברהים נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (16.11.2016)). אולם, ומכל מקום, משאפשרות העיון בחומר המודיעיני עוגנה בהלכה הפסוקה, אין לומר שהמקרה שבפנינו מעורר סוגיה עקרונית. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח העובדה שהפרשה הנדונה היא מורכבת ומלכתחילה מדובר במשיב שמסוכנותו גבוהה. במקרה דנן נחה דעתי, לאחר קבלת מענה מבא-כוחה של המדינה לשאלות הבהרה שהוצגו לו, כי החומר המודיעיני תומך במסוכנותו הגבוהה של המשיב גם לעת הזו.

24. לנוכח זאת, ובניגוד לנטען, לא מצאתי שהמקרה דנן מעורר שאלות עקרוניות ביחס להיקף ההידרשות לחומר מודיעיני בהליכי מעצר. אסתפק אפוא בכך שאוסיף בקצרה, ולו למעלה מן הצורך, כי לשיטתי קיים קושי להורות על מעצרו של נאשם (או להורות על הארכת מעצרו) כאשר המעצר מתבקש מטעמים של הגנה על הנאשם וסביבתו מפני אחרים, להבדיל ממסוכנות הנשקפת ממנו עצמו וממעשיו כלפי הציבור (ראו והשוו: רע"ב 1981/22, בפסקאות 26-32 לפסק דינה של השופטת י' וילנר). עוד אוסיף, כי מקובלת עלי העמדה העקרונית לפיה כדי שחומר מודיעיני ישמש בסיס להחלטה על הארכת מעצר, עליו להיות ממשי ועדכני.

25. עם זאת, כפי שצינתי, בכל האמור אין כדי לסטות ממסקנתי כי בשלב זה לא נמצא מקום לשנות מההחלטה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח. מנקודת מבטי, בנסיבות העניין יש בסיס לקבלת הבקשה להארכת מעצרו של המשיב אף מבלי להישען על החומר המודיעיני. יש להדגיש, כי מסוכנותו של המשיב נלמדת קודם כול מהמעשים החמורים המיוחסים לו בכתב האישום. היא נתמכת גם בהתרשמותו השלילית של שירות המבחן והחשש הברור שהביע ביחס לאפשרות של הפרת תנאי המעצר במקרה של העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. אכן, וזאת בלשון המעטה, הדעת אינה נוחה מכך שמדובר בבקשה מספר שמונה-עשרה להארכת מעצרו של המשיב, בפרט כאשר ברור כי אין מדובר בהארכת המעצר האחרונה שעתידה להתבקש. על כך יש להוסיף, כי אין חולק שגם מהנאשמים האחרים בפרשה נשקפת מסוכנות גבוהה, ואף על פי כן הם הועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני. ואולם, כפי שצוין בהחלטות קודמות, יש טעם באבחנה מסוימת בינו לבין הנאשמים האחרים. אין חולק כי הנתון שהכריע את הכף ביחס לקביעה כי נקודת האיזון נעה לטובת מעצר בפיקוח אלקטרוני בעניינם של הנאשמים האחרים היה פרק הזמן הארוך באופן משמעותי שבמהלכו נשללה חירותם. שונים הם פני הדברים בעניינו של המשיב, אשר למעשה חירותו נשללה רק בשנתיים האחרונות, עם תום ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו בגין הרשעתו בתיק אחר. יובהר כי אני מקלה ראש בתקופת מעצרו הנוספת, מאז חודש יוני 2020, ויתכן כי בעתיד עם התמשכות המעצר יינתן לכך משקל מכריע. ואולם, לעת הזו, אני סבורה כי משך התקופה שבה נשללה חירותו של המשיב בפועל מטה את הכף עד כדי שינוי נקודת האיזון.

26. לא נעלם מעיני מצבו הרפואי של המשיב, שאינו מן המשופרים. הגם שבבקשה שהוגשה ביום 27.7.2022, התייחסו באי-כוחו של המשיב לסוגיה זו, הרי שנושא זה לא עמד במוקד הדיון בבקשה שבפני (בניגוד להקשרים קודמים שבהם הובא לדיון עניינו בפני בית משפט זה). מכל מקום, בשלב זה לא מצאתי כי חל שינוי מאז ניתנה ההחלטה בבש"פ 3584/22, לפני כחודשיים בלבד. יחד עם זאת, אין זה מן הנמנע שלאחר הניתוח שצפוי המשיב לעבור יהיה צורך בבחינה מחודשת של הדברים. עד אז, חזקה על שירות בתי הסוהר שיספק למשיב את הטיפול הרפואי המיטבי שלו הוא זקוק.

27. ערב החתימה על החלטה זו הוגשה בקשה מטעם המשיב להורות למדינה להמציא לעיונו של בית המשפט חומר מודיעיני בעניינם של הנאשמים האחרים בפרשה, ששחררו בעבר למעצר בפקוח אלקטרוני, כדי להשוות בין עניינם לעניינו של המשיב. בהתחשב בטעמים להחלטתי, כמו גם בכך שיתר הנאשמים אינם בעלי דין בהליך שבפני, לא ראיתי לנכון להיענות לבקשה.

28. לנוכח כל האמור, מצאתי לקבל את הבקשה ולהורות על הארכת המעצר כמבוקש, בכפוף להמשך ביקורת שיפוטית הדוקה בעניינו של המשיב ביחס להתקדמות ההליך העיקרי מדי 90 ימים, כפי שנקבע בהחלטות קודמות בעניינו (בש"פ 5080/21, השופט א' שטיין ובש"פ 493/22 הנזכר).

29. בטרם סיום, מצאתי לנכון לשוב ולהדגיש, במבט הצופה פני עתיד, כי ישנה משמעות רבה להצגת פראפרזה המשקפת במידה מהימנה ככל הניתן את תוכן המידע המודיעיני, בכפוף למגבלות המובנות. לדבר זה נודעת חשיבות רבה מבחינת הגינות ההליך ושמירה על זכויותיו של נאשם, בפרט בשלב המעצר עד תום ההליכים.

30. סוף דבר: הבקשה מתקבלת במובן זה שמעצרו של המשיב 1 יוארך החל מיום 27.7.2022 למשך תשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 48914-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באב התשפ"ב (4.8.2022).

ש ו פ ט ת